

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 57 32 18 ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 72 00 07 - ULLDECONA	SUMINISTROS "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	Mobles A R N A U Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 72 02 82 ULLDECONA	 C.B. ELECTRODOMÈSTICS c/ major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona (montsià)	 MÉS DE 30 ANYS DINS DEL MÓN IMMOBILIARI agilitat i gestió immobiliària Tel. 57 31 36 ULLDECONA
Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avgda. Escoltes, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. (977) 72 02 09 - 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 72 03 37 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 REPORTATGES FOTO/VIDEO INDUSTRIAL I MÚSICA Calvari, 2 - Tel./Fax 57 32 29 43550 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
 CLAUDIA LLIBRERIA - PAPERERIA OBJECTES DE REGAL - PREMSA C/. Sant Antoni, 13 - Tel. 72 05 56 ULLDECONA	R. GRAU, s.l. FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 72 01 89 - 72 06 20 - FAX 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 72 08 24 - ULLDECONA

Foto retrospectiva de la massa coral de l'Orfeó Ulldeconenc, any 1955

MARÇ-ABRIL 1996

Preu: 150 Ptes.

NÚM. 83

DIADA DE SANT JORDI

LLEGENDA DE MONTSIÀ — Pàgs. 2-3	FEBRER MARÇ — Pàg. 4	EL CASTELL D'ULLDECONA — Pàgs. 5-6-7	SABIES QUÈ... — Pàg. 8
DIADA DE SANT JORDI GASTRONOMIA — Pàg. 9	NOVETATS FILATÈLIQUES — Pàg. 10	NOVETATS FILATÈLIQUES RACÓ POÈTIC — Pàg. 11	

LLEGENDA DE MONTSIÀ

Fa molts anys hi havia en el fons del mar una ciutat gegantina. Allí vivia una gent molt feliç que només tenia com a inconvenient la dependència de Neptú, que de tant en tant arribava a la ciutat amb el seu trident i amb el seu carro estirat per dofins perquè els ciutadans l'obsequessin amb unes hores de companyia i amb un bon àpat.

En aquella ciutat no gaire llunyana de les nostres terres vivia una senyora molt maca i presumida que, encara que tenia bona presència, no tenia gaire sort. El seu home era comerciant i, tot sovint, anava a altres ciutats a vendre els productes.

Ella vivia, en una placeta, a prop del temple amb un fill molt petit fruit del matrimoni i amb la seva tieta que havent enviudat havia demanat passar una temporada amb ells.

L'heroïna d'aquesta petita història es deia Montsià. Un nom no gaire freqüent en aquella ciutat. Era molt alta i anava, sempre que sortia de casa, guarnida per uns vels preciosos. No semblava gaire rica, així que el poble pla suportava la seva manera de vestir, encara que afirmava no comprendre-la.

Els dies de Venus feien parada a la plaça del Temple i ella solia anar a comprar. Els venedors l'apreciaven molt i el seu home era prou digne i generós per a ser respectat.

Aquell dia, ella, que sempre es llevava d'hora havia fet una mica tard i tot perquè el seu fill no es trobava gaire bé. Havien passat mala nit i quan el cant de les sirenes, que passaven pel seu damunt, assenyalaven l'hora que Júpiter es lleva ella s'havia tombat cap a l'altra banda tot i confiant amb la benevolència de Morfeu. La tieta l'havia despertat una bona estona després i Montsià es llevà de pressa tot intentant espolsar-se la son de les orelles.

Quan era a punt d'arribar a la plaça, adelerada com anava, ni se'n adonà que tot un sèquit travessava pel mig del carrer; no va anar de res que no es tirés a sobre del primer trompeta que anava unes deu passes endarrerit de l'últim estandard. Va tenir tan ensurt que va fer un xiscle i per a la seva desgràcia Neptú, que presidia la comitiva se'n adonà. Va fer parar tota la desfílada i manà al mestre de cerimònies, que era sempre qui presidia el ritus, que li portessin a la seva presència al causant d'aquella desfeita. El mestre no va dubtar i seguit d'un parell de sentinelles es presentà al davant de la culpable. Quan van veure que no era un xicot fornit i amb barba d'una setmana el causant d'aquell desori van quedar-se tan bocabadats que no sabien què fer però el mestre recapacitant i atenent la demanda del seu rei i senyor, que tenia poca paciència i menys compassió, va fer-la agafar i portar al davant de Neptú.

Qui és aquesta dona tan bonica? -exclamà Neptú; i un silenci va posseir tota la plaça fins que una veu llunyana que pertanyia a una antiga promesa del comerciant ho va aclarir tot. És la dona del comerciant, té un fill posseït i una mala vella a casa que diuen que s'alimenta de cors de nens indefensos! - va explicar l'antiga promesa que estava molt dolguda amb Montsià perquè li havia pres el seu home.

El rei no s'ho va acabar de creure perquè coneixia una mica el tarannà dels seus súbdits i una dona que s'atrevia a parlar d'una manera tan deslloberta davant de tanta gent ho devia fer per algun motiu molt específic així que deixà anar a Montsià cap a casa no sense demanar que algú, discretament, la seguís. També va fer averiguacions sobre aquella dona que aixecava la veu per damunt de la resta del poble.

Aquella nit Neptú no va poder dormir amb la profunditat que acostumava a fer-ho i això li va fer venir ganes de conèixer millor aquella dona que havia trasbalsat la cerimònia. Els déus poc que necessiten dormir però Neptú abressolat per les seues filles les Ones ho solia fer sobretot la nit de Venus, aquella incomparable deessa que tenia sempre la qualitat d'endolcir els homes i els déus. Quan ja va estar prou temps al llit va llevar-se i va demanar pel mestre de cerimònies que era a la cambra del costat.

Qui és aquella dona que ha provocat l'enrenou? -li preguntà i el mestre li contestà- que no tardaria més de cinc hores en assabentar-se de la identitat i l'estatus d'aquella dona i tan bon punt arribessin els informadors a palau ja els faria passar a la cambra reial.

A trenc d'alba els informadors ja eren a palau amb mitja dotzena de manuscrits on posava tota la informació sobre Montsià. Neptú escoltava atentament mentre el lector anava descrivint totes les dades i observacions de la seva vida tal i com s'anaven amuntgant en el seu cervell anava sentint la necessitat de conèixer-la. Quan van arribar les dades del seu casament i l'ofici de l'espòs va suposar que seria convenient d'allunyar-lo d'aquella ciutat i així tindria el camp lliure per a gaudir de la companyia de Montsià tot el temps necessari.

Neptú va deixar el mestre encarregat de parlar amb Mercuri perquè l'espòs fos apartat de manera discreta i mentrestant va fer un viatge dens pel reialme per tal d'aclarir tots els assumptes pendents que no admittien demora. No va tenir gaires problemes a enllestir tot el que calia i retornar a la ciutat en pocs dies i amb la col.laboració del seu amic Cronos gairebé ningú se'n va assabentar de la durada del viatge.

Montsià va ser cridada a la Residència de Neptú i va haver de deixar el seu fill Montsianell amb la seva tieta. Mentre anava cap a la Residència escoltada per una dotzena de dofins la seva cara anava posant-se cada cop més blanca i la sang semblava fugir de les venes. Una negra ombra semblava acaronar-la i davant de tal honor no sentia sinó tristor i enyorança. Tristos presentiments l'abassegaven i el record del seu marit absent li feia agrandir la pena. Poques coses havia sentit dir de Neptú però rumors el feien concebre com un déu una mica capritxós i irresponsable. Però com refusar la invitació si era una ordre inapel.lable i ni tan sols el seu estimat espòs li hagués perdonat fer una ofensa tan gran.

Les portes de la Residència es van obrir al seu pas i una munió de personatges li van fer passadís mentre l'observaven i somreien. Montsià que aquell dia duia un vel amb tons verds estava radiant. Les noies de la cort i les dames estaven enfurismades, en veure que aquella intrusa no només semblava més bonica que totes elles sinó que la seva senzillesa en el caminar i la seva manera de vestir la convertien en la més atraient de totes.

Neptú al fons d'una gran sala estava segut en el tro. Adornat amb la corona reial, un trident d'or i una túnica ornada amb pedreria eren els seus atributs. La seva barba, recentment retallada, i uns cabells llargs i suaus dissimulaven unes espatlles poderoses i tibantes. Com tots els déus tenia una maduresa indefinida i una presència imponent. Tots haurien estat orgullosos de rebre tal dedicació per part d'un déu que dominava el regne més gran, però Montsià no demostrava cap sensació d'agraïment i això va fer que el déu se sentís encara més atret per aquella dona.

La festa va ser grossa i el menjar va ser abundant i suculent. Menja estranya a base de fruits terrestres i tot ben guarnit de somriures i agraïments. La vetllada va

durar fins a la fosca més pregona i els convidats van anar abandonant la Residència davant d'un rei impacient per trobar-se amb aquella enigmàtica dona. Neptú havia menjat sense ganes i begut amb avidesa i Montsià, que ni per un moment va deixar de presidir la festa, desitjava que Morfeu anés omplint tots els cossos per tal de deslliurar-se d'un avenir que s'endevinava poc avantatjós.

Com si el Pare déu hagués escoltat les súpliques de tan noble dona Morfeu aparegué pel darrera i va anar rodejant amb sa presència la sala, tots menys Montsià van anar a caure als seus braços i ella aprofità el moment per sortir ràpidament de la Residència. Va anar directament cap a casa on trobà la tieta i el seu fill al llit. Els va cridar i ajudant-los, a prendre una mica de menjar i roba, van sortir tan ràpidament com van poder de la ciutat. Calia anar cap a la terra, fugir del reialme de Neptú perquè Montsià sabia que si el déu es despertava abans d'hora tot estaria perdut. Ella no volia haver d'abaixar el cap davant del seu espòs i del seu fill. Viure fora de l'aigua era una aventura molt perillosa però quedar-se en ella era la destrucció de tot allò que estimava. Possiblement Neptú s'oblidaria d'ella i tot quedaria com abans.

No va tenir sort. Morfeu no va agafar gaire fort Neptú i aquest s'escapà. Va cercar Montsià per tota la Residència i en no trobar-la va començar a donar crits com un boig fins que un guardià se'n adonà de la situació. Va fer-li saber que Montsià havia fugit d'allí i poca estona després ja sabia que havia abandonat la ciutat. Va fer formar el seu carro i va sortir de ciutat tot enfurismat. Quan va arribar a la frontera dels seus reialme va veure Montsià, el seu fill i la seva tieta que abandonaven el seu territori. Va cridar a tots els déus i els va dir que li donessin ajut per tal de fer retornar aquella dona. Tots se'l van escoltar però el Pare déu va fer empresonar Cronos perquè n'estava una mica tip de les fetes de Neptú. Calia un judici al més alt nivell per saber el que calia fer davant d'aquell problema.

Deturat el temps el Pare déu va fer protegir les persones foragitades amb gruixudes capes de roques i va manar que el final de la història de Montsià s'aclariria quan la majoria dels déus es possessin d'acord a dir si s'havien de decantar en favor del desig del déu o de la defensa aferrissada de l'honor d'aquella dona.

FOTOVIDEO
Yenne
*ESTUDI
*REPORTATGE
*FOTO INDUSTRIAL
*GRAFISME
ULLDECONA
MAJOR, 60
Tel. 720057

INDEX
PRODUCTES I SERVEIS INFORMÀTICS
VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
EQUIPS D'OFICINA
PROGRAMES A MIDA I STANDARD
Plaça Sales i Ferré, 14
Telèfon (977) 57 32 57 - Fax (977) 72 08 97
43550 ULLDECONA (Tarragona)
olivetti
SYSTEMS PARTNER

FEBRE

El nom d'aquest mes ve de la paraula "februar", purificar; o de "Februa", festival romà d'expiació, el qual se celebrava a fi de mes. En els anys corrents, el mes de febrer té 28 dies, però els bisestres o de traspàs en tenen 29.

Dies festius, etc. 2 de febrer Festa de la Candelera
14 de febrer Sant Valentí
24 de febrer Sant Maties

Febrer

"Un mes se n'ha anat i n'ha començat un altre des que repics anunciaren el tomb de l'any i brostaren poncelles d'un verd estrany impacients per sentir l'escalfor de l'astre. I encara que els pujols són tristos i obacs la flor de neu verge, com un foc roent, traspassa la terra freda amb son agullam verd i en la foscor dels boscos, l'infant que vaga trobarà potser una primavera groga."

1er Feb. 1846 Hartley Calendye

MARÇ

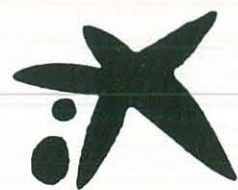
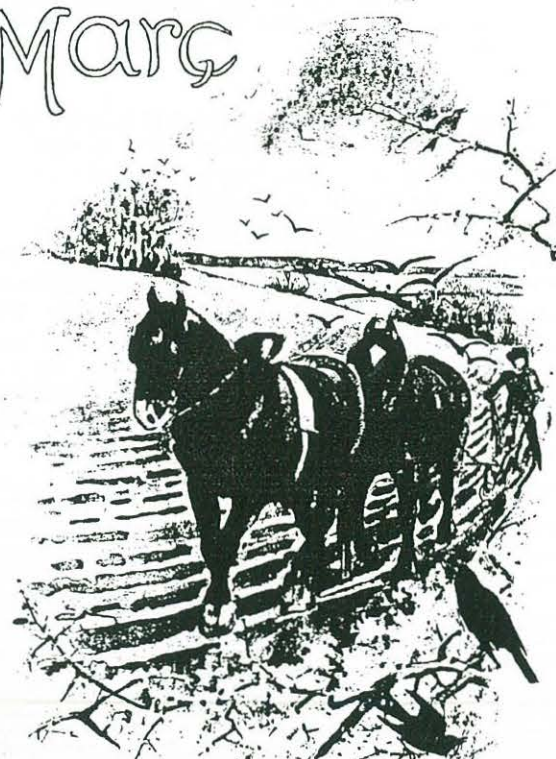
Com en l'any romà, el calendari eclesiàstic anglès, emprat fins l'any 1752, considerava aquest mes com el primer, i l'any legal començava el 28 de març. Escòcia, en 1599, va decidir que Gener fos el primer mes de l'any. El nom llatí de març (Martiús) prové del déu Mars. Els anglo-saxons l'anomenaven "Hyld Monath", és a dir, mes vociferant i tempestuós.

Dies assenyalats:

1er de març, Sant David. 12 de març, Sant Gregori el Gran
17 de març, Sant Patrici. 25 de març, dia de l'Anunciació

Març

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

EL CASTELL D'ULLDECONA

Les intervencions arqueològiques de 1994 i 1995

Des de que l'Ajuntament d'Ulldecona va comprar el conjunt fortificat del castell d'Ulldecona a la família Sacanella l'any 1985, s'han portat a cap diverses actuacions culturals i socials, desenvolupades pel Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, destacant els tres camps de treballs d'arqueologia per a joves, 1985-87, i les obres, en dues fases, de rehabilitació i condicionament projectades per la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge. En la primera fase, l'any 1994, es va consolidar arquitectònicament la torre quadrada o torre de l'Homenatge; la direcció d'obra va anar a càrrec de Jordi Segura, arquitecte de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge i fou finançada pel Ministeri de Cultura. En la segona fase, l'any 1995, es van portar a cap les actuacions de neteja i consolidació de l'església i de la torre rodona; fou finançada per la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge i el projecte i l'adjudicació d'obres van correspondre a l'arquitecte Jordi Segura. Aquestes obres van motivar que el Servei d'Arqueologia amb la coordinació del Museu del Montsià realitzés diverses excavacions arqueològiques i control d'obres.

CAMPANYA 1994

La primera actuació arqueològica realitzada dins del projecte de restauració de la Torre Quadrada fou finançada per la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge i es va desenvolupar a l'estança interior de la planta baixa, sala denominada S-III, i a l'exterior de la torre quadrada, al costat oest del folre, S-IV. La primera cala es va efectuar amb l'objectiu de conèixer el tipus de paviments i la fonamentació estructural de la torre ja que l'estat d'enrunament de les estances superiors impedia qualsevol actuació arqueològica. Els resultats van ser la coneixença dels tipus de construcció dels paviments originals de la planta baixa de la torre així com la seva funció original. Es van poder documentar tres paviments amb els seus corresponents preparaments i un empedrat que anivella el sòl. L'empedrat descansa directament sobre el subsòl natural; aquest es troba repicat formant una base llisa i anivellada sent retallada en el lloc on s'assenten les parets perimetrals de la torre. No es va documentar cap resta material.

El primer paviment forma un sòl impermeabilitzat a mena de cisterna i, que per les seves característiques tindria una capacitat mínima de 3m³, i una màxima de 5m³. L'estança correspondria a la cisterna per l'emmagatzematge de l'aigua de pluja. Es va poder descobrir la canalització de l'aigua de pluja feta de tubs cilíndrics d'argila cuita d'uns 40 cm. de llargada per 9 cm de diàmetre de mitja que discorria per l'interior dels murs travessers des de la coberta fins la planta baixa de la torre, revelant el seu fi en el parament de la paret travessa de la sala exterior situada en la planta baixa. Després, l'aigua passaria a la cisterna mitjançant una obertura quadrangular

de 30 x 30 cm tapiada per l'escala de l'estança exterior.

La segona cala, sector IV, es va realitzar justament a l'angle que dibuixa el parament del folre amb el parament exterior de la muralla interior perimetral amb l'objectiu de conèixer-les i documentar-les estructuralment i cronològicament.

En aquest sector es va localitzar un mur fet de pedra calcària desbastada i lligada amb morter de calç. Es trobava tallat i escapat per estructures construïdes posteriorment: el folre de la torre quadrada i la muralla que tanca per aquesta zona el recinte intern. Els materials recuperats són, en gran nombre, els ceràmics pertanyents a diverses èpoques, ibèrica, àrab i medieval cristiana. Cal destacar una llar amb fragments ceràmics d'escudelles i tustans, del segle XIV i XV. Aquesta estructura ens va permetre datar la muralla del recinte intern cap al segle XV, sent l'estructura més moderna de tot el recinte fortificat. El mur escapat abans esmentat va ser construït en època andalusina, i podria correspondre al mur perimetral del recinte intern àrab. La construcció del folre es realitzaria entre el segle XIII i XIV.

CAMPANYA 1/1995

La primera campanya de 1995 es va portar a cap dins de la segona fase de rehabilitació del castell i fou finançada per la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge. Es van realitzar dos sondejors, S-V i S-VI.

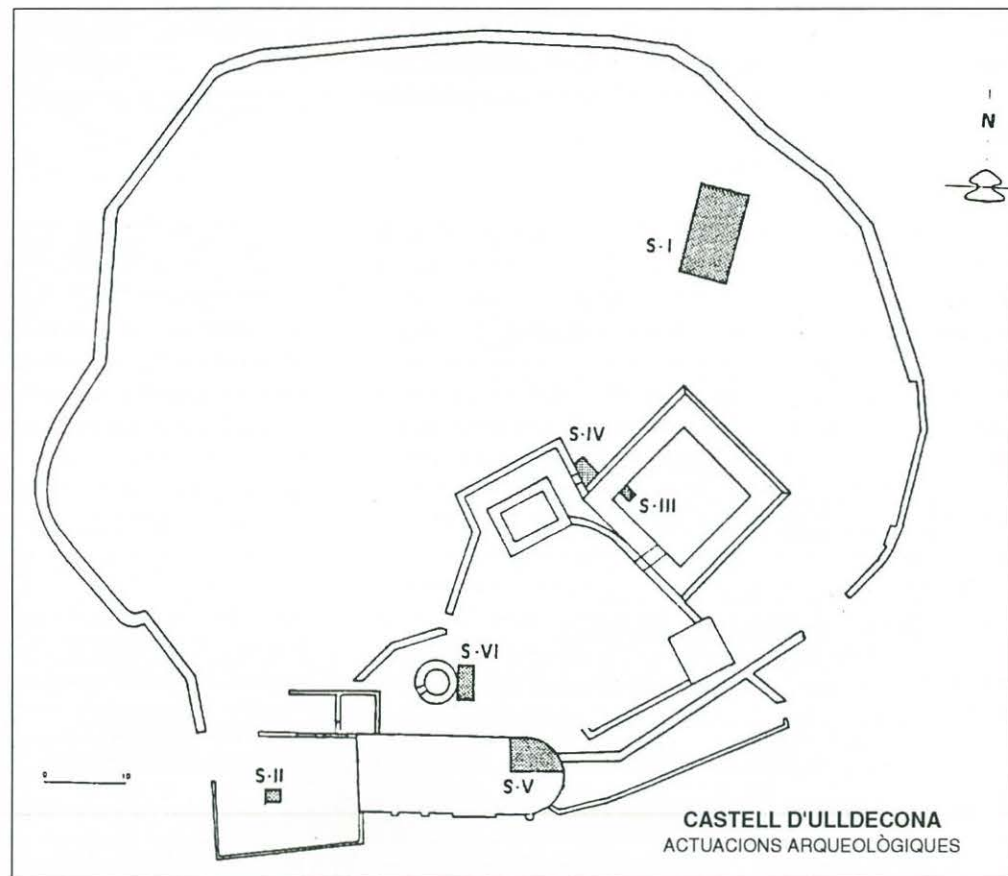
El primer s'efectuà a l'interior de l'església de Santa Maria dels Àngels, concretament en una part de l'absis, permetent constatar la reutilització arquitectònica, d'estructures d'èpoques anteriors com la muralla exterior i estructures defensives andalusines, i l'edificació de l'església en successives fases constructives. Però, el fet de no poder excavar en extensió la nau de l'església o al menys la totalitat de l'absis així com la seva edificació en un farciment atalussat ens ha impedit conèixer millor la seva evolució al llarg de la història. Tenim, però, la constatació arqueològica i documental que la última fase constructiva es va iniciar entre el tercer quart de segle XV i primers anys del XVI a partir de l'estructura funerària exhumada i de la data esgrafiada en la clau d'un arc on es llegeix 1599 i en la data 1601 de consagració localitzada a la façana principal. Aquesta última fase s'assentaria a sobre de l'enrunament d'una anterior, probablement la primitiva capella del segle XIII, per la gran quantitat de fragments de paret arrebossada i materials constructius just per sota dels nivells de farciment i paviments de l'actual capella.

Per altra banda, les restes d'un dels murs defensius andalusins, destruït i escapat per la construcció de l'absis de l'església s'assenten sobre un nivell d'època ibèrica amb fragments ceràmics amb restes de decoració pintada amb una cronologia del segle II aC.

També s'han pogut observar diverses obres de millora i condicionament de l'església a partir del segle XVI, evidenciant-se una utilització religiosa per part de la vila d'Ulldecona. Per una banda, en l'arranjament del paviment observat en la part central de l'absis amb tres successius paviments. I, per altra banda, en un escrit datat el juliol de 1801, on consta la construcció de la capella establerta entre contraforts vora l'absis i que fou dedicada a Sant Gregori. La qual cosa ha permès afirmar que les pintures existents en les seves parets no són anteriors al segle passat. L'escrit també fa referència a les obres de la coberta per part de l'Ajuntament d'Ulldecona indicant que les restes de la volta conservades fins ara corresponen a l'inici del s. XIX.

El segon sondeig, sector IV, fet al costat est de la torre rodona, ens va oferir l'estratigrafia del recinte intern. El primer nivell correspon a un gran estrat d'enderroc d'uns dos metres de potència, està compost per pedres de diferent tamany i forma, terra, morter esmicolat i fragments de teula. El següent nivell correspon a un estrat compost per fragments de teula, maó i morter esmicolat de color blanquinós, per sota d'aquest apareix el primer sòl d'habitat.

Tot sembla indicar que i va haver un primer enderroc d'una planta superior juntament amb la teulada d'un habitatge; posteriorment, al cap d'uns anys, s'hi produeix un segon enderroc en dues fases diferenciades cronològicament. En la primera s'ensorra els panys superiors de les estructures i, en la segona, succeïda al cap d'un temps, s'acaba d'enderrocar les estructures encara en peu realitzant-se un rebliment de les irregularitats del terreny per anivellar el sòl. Estructuralment es van poder documentar tres murs, un d'aquest amb una espitllera, fins a una alçada de tres metres que formaven part d'una estança del castell.

CAMPANYA 2/1995

La segona campanya de 1995 es va portar a cap dins de la segona fase de rehabilitació del castell i fou finançada pel Servei d'Arqueologia. S'inicià l'excavació en la zona limitada per la torre rodona i la paret nord de l'església, seguint l'alineació que ens marcava els murs exhumats en l'anterior campanya, extraient únicament els nivells d'enderroc amb una màquina retroexcavadora. Els resultats d'aquesta campanya d'excavació del castell d'Ulldecona fou, en general, l'exhumació estructural de les diverses estances del recinte sobirà o recinte intern del castell, l'entrada principal amb doble porta amb angle i allindada, l'aljub per emmagatzemar aigua de pluja, un probable porxo i el pati central d'armes. Totes aquestes estructures eren totalment desconegudes fins ara ja que es pensava que el recinte era un espai obert.

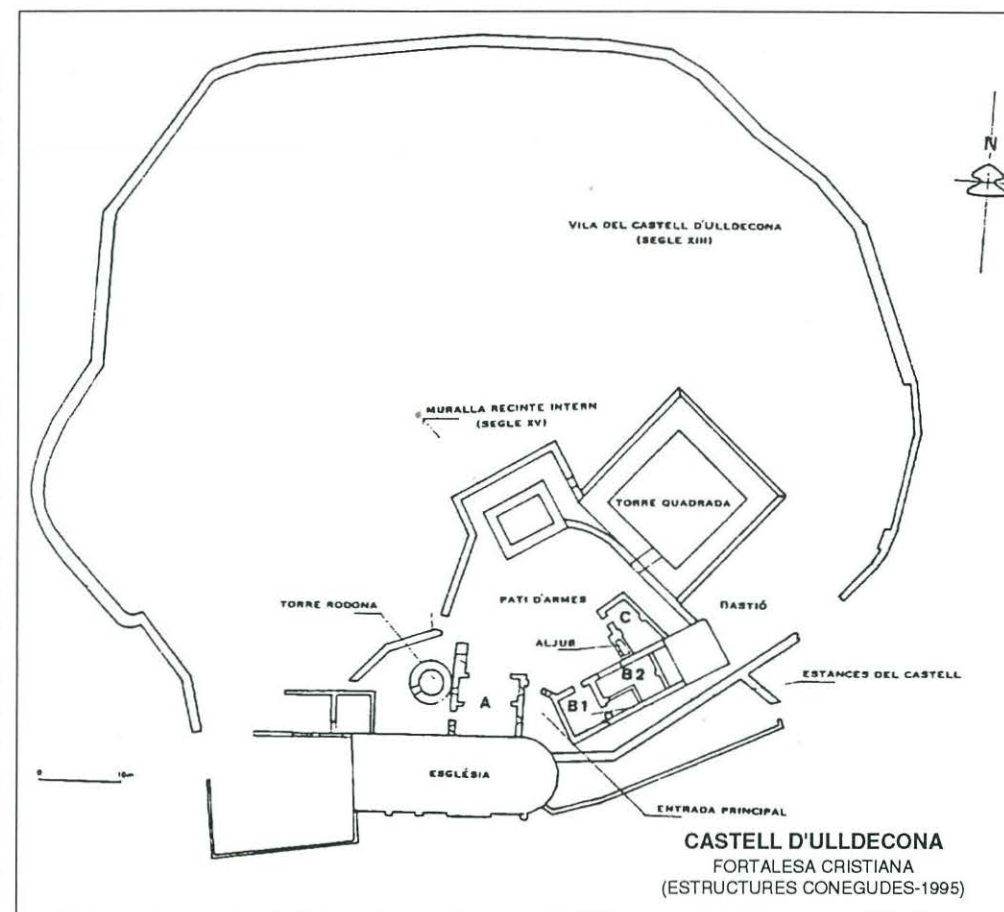
Les estances estan compostes per tres cossos de planta regular adaptades al desnivell del terreny, dos dels quals -A i B- es lliuren al mur perimetral del recinte intern i es troben separades per un espai irregular on es localitza el portal d'accés al recinte fortificat del castell. El cos A, annexionat a la paret de l'església, és de planta quadrada

amb una porta d'accés des del recinte extern. Té en els dos murs descoberts 4 espitlleres, 2 que miren a l'oest i els altres a l'est, al portal d'accés principal. A la meitat dels dos murs se situen dos arrencs d'un arc que compartimentaria l'estança a la vegada que serviria d'element de suport.

El cos B és de planta rectangular on la paret est correspon a la muralla perimetral del recinte. Consta de tres estances -B1, B2 i B3- amb dues obertures d'accés. L'estança B1 és de planta quadrangular amb una porta d'accés des del pati d'armes i una porta d'accés a la sala B3. L'estança B2 és de planta rectangular i es troba compartimentada per la sala B3. Consta de dos arrencs d'arc com a element de suport. L'accés es realitza per una obertura amb arc ogival rebaixat des del pati d'armes. Aquesta estança és contigua al bastió est. La sala B3 correspon a un arranjament posterior de l'estança B2, és de dimensions molt reduïdes, amb murs de 60 cm de gruix.

El cos C és de planta trapezoïdal i es troba annexionat perpendicularment al cos B. Consta de dos arrencs d'arc com a element de suport i d'una porta d'accés amb carreus. Per altra banda en aquest lloc han aparegut altres estructures. Un aljub o cisterna de petites dimensions i de planta rectangular localitzada entre les parets dels cossos B i C. Les altres estructures descobertes són un arranc d'arc de doble filada de carreus que s'inicia al costat mateix de l'aljub i carreus solts dels nivells d'enderroc.

Els tres cossos esmentats es distribueixen al voltant d'un espai que probablement correspon al pati d'armes. Tots aquests elements pertanyen a cronologies diverses des d'època andalusina fins al segle XVI. Els materials utilitzats són molt variats, constatant-se la presència de calç, pedra, grava, arena, terra i guix. Entre aquests materials es realitzen diferents combinacions, obtenint-se d'aquesta forma fàbriques més o menys sòlides i de desigual resistència, executades en cada cas per a una funció determinada.

Pel que fa al material ceràmic, s'han pogut recuperar diverses peces de ceràmica de cuina vidrada, plats i escudelles amb orelletes en blau i daurat, vidrat blau sobre blanc, tupins amb acabament vidrat, morters, cànirs i diversos fragments de material indeterminat. També s'han recuperat monedes de bronze i material divers de ferro: un esperó i claus de diversa forma. Per aproximació cronològica de l'estudi dels materials ceràmics, preferentment les peces daurades, l'abandó-enderrocament de les estructures del castell es produí cap a la segona meitat del segle XVI i la primera meitat del segle XVII.

En resum, les estructures descobertes durant aquesta campanya ens ha permès veure una reorganització diacrònica de l'espai domèstic. En general s'observa, a partir dels arranjaments, una continuïtat evident en la utilització de la zona des del segle XI fins el seu enderrocament final.

TONI FORCADELL i VERICAT

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

**gràfiques
montsià**

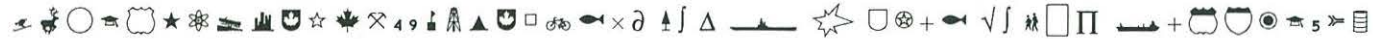
C/. Migdia, 9 - Tel. i Fax (977) 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

CAJA DE MADRID

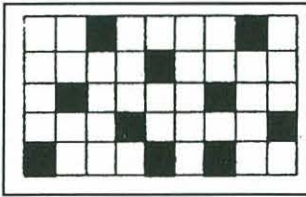
CAIXA D'ESTAMIS

SABIES QUÈ...

MOTS ENCREUATS "Crucigrama"

El passatemps més conegut i més universal de tots, que a Espanya és conegut com "crucigrama", fou inventat pel periodista anglo-estadunidenc Arthur Wynne el 1913. Aquest periodista treballava per a Fun, el suplement dominical del diari New York World. Aquest periodista recorda una espècie de trencaclosques molt popular a Anglaterra en la era victoriana que es deia "quadrat màgic" i que el seu avi l'hi havia ensenyat. Desenvolupant aquest record de la seva infància Wynne va crear i publicar el primer "crucigrama" de la història el 21 de desembre de 1913 al New York World.

RACISME

Es diu, com exemple de la seva ideologia racista i antijueva, que sempre que Richard Wagner dirigia obres del compositor jueu Félix Mendelssohn es posava guants perquè, segons ell mateix afirmava, li feia fàstic dirigir música composta per un jueu.

CONSUMÉ

El consommé, en contra de el que sempre s'ha cregut, no és un plat d'origen francès, sinó espanyol. Els soldats napoleònics el van treure de la biblioteca del monestir d'Alcàntara, on van trobar un recetari de cuina que els monjos tenien guardat. En aquest recetari es trobava, amb el nom de "consumado o consumo", i els francesos el van donar el nom de "consommé".

LA MARATÓ

El famós relat del soldat de Marató que suposadament va córrer des de l'escenari de la batalla fins Atenes per a anunciar la victòria grega és fals. Segons el relat "d'Herodoto", un soldat anomenat Filípides fou enviat abans de la batalla (no després) a Esparta (no a Atenes) per anunciar l'arribada dels perses i sol·licitar reforços; tampoc va córrer 40 km. (ni molt menys els 42'195 km. actuals), sinó 240 km. en dos dies (el que fa que aquest fet sigui encara més gran).

KRAKATOA

El 27 d'agost de 1883, l'erupció de la muntanya de Krakatoa (que fins llavors no era un volcà) va fer desaparèixer gran part d'aquesta illa del Pacífic. Van morir més de 36.000 persones. L'erupció volcànica va fer desaparèixer una muntanya d'uns 800 m. d'altitud i es va crear al seu lloc un petit golf de 300 metres de profunditat. Es va produir una onada gegantina de 30 m. d'altura que va arrasar les costes d'altres illes del seu voltant. S'ha calculat que el material expel·lit pel seu cràter fou de 18.000 m³ i les cendres van cobrir una àrea de 825.000 Km.². La pols projectada per aquest volcà i per altres 15 que es van formar en poc temps en aquest mateix any al seu voltant va formar un gran núvol que va envoltar pràcticament tota la terra, alterant circumstancialment el clima del planeta.

DIADA DE SANT JORDI

Des de fa ja més de vint-i-cinc anys, el C.C.R. ha estat present a la plaça de l'Església el dia de Sant Jordi. Aquest any, per sort, ens ha fet un temps magnífic i molta gent ha acudit a aquesta cita ja quasi obligada a adquirir la rosa o el llibre per a aquell o aquells que estima.

4a Setmana de Cultura Catalana

Com en totes les altres Setmanes Culturals que l'Ajuntament d'Ulldecona ha organitzat, el C.C.R. estarà present organitzant una nit de Teatre i col·laborant en el Festival Infantil.

Recordeu...

El dia 23 de juny farem la típica Foguera de Sant Joan. Es necessitarà coses per cremar. Ja es dirà uns dies abans on es farà la foguera, encara que el més probable és que es faci pels voltants del poliesportiu. Com sempre hi haurà coca i moscatell gratis per als Socis de l'Entitat.

GASTRONOMIA

"PASTISSET"

En aquest apartat que tenim sobre gastronomia, avui anem a donar una recepta per fer els pastissets. Ja se sap que bàsicament es fan tots amb els mateixos ingredients, però poden haver unes petites diferències segons qui ho fa.

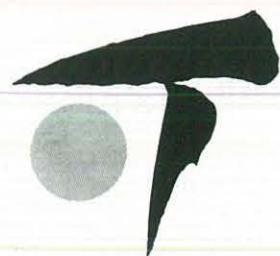
Nosaltres explicarem la fórmula que ens ha donat Na Concepció Nadal "La Coques" a qui agraïm la seva col·laboració.

Per a fer 6 dotzenes de pastissets es necessita:

- 250 cm³ d'aiguardent
- 250 cm³ de moscatell
- 250 cm³ d'anís
- 2 rovells d'ou

- 1 litre d'oli d'oliva
- 2 kg. de farina (aprox.)
- Confitura de cabell d'àngel
- Sucre

Primer es mescla la farina, oli, rovells d'ou, aiguardent, moscatell i anís, i es fa la pasta. Aquesta després es va dividint, segons el tamany del pastisset que es vol fer, en petites porcions i se li fica dins la confitura de cabell d'àngel (més o menys, segons el gust de cadascú), es tanca i es "voleija". Una vegada fet això "s'acara" o sigui, es posa la clara d'ou ja batuda per damunt, i després se li posa un polset de sucre (a gust de cadascú). A continuació només queda deixar-ho al forn una mitja hora i en sortir del mateix ja es poden menjar.

Caixa Tarragona

Mes de gener, febrer i març

EL CINE ESPAÑOL

Fecha de emisión: 30 de Enero de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Formato del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Dentado: 13 3/4. Valor postal: 30 y 60 pesetas.
 Papel: Estucado engomado y fosforescente. Tirada: Ilimitada
 Pliegos: 50 efectos.

L'emissió d'aquesta sèrie està dedicada a dues pel·lícules:
 - Segell de 30 pessetes. "Salida de misa de doce del Pilar de Zaragoza", es tracta de la primera filmació feta pels espanyols Eduardo Jimeno Peromarta i el seu fill Eduardo Jimeno Correas, el dia 11 d'octubre de 1896.
 - Segell de 60 pessetes. "Bienvenido Mr. Marshall", pel·lícula que reflexa la imatge d'un poblet espanyol, Villar del Río, davant l'anunci de l'arribada dels americans, la il·lusió que genera i el desencís que hi ha després que la comitiva passi de llarg.
 La pel·lícula fou dirigida per Luís García Berlanga, essent els protagonistes principals, Lolita Sevilla, José Isbert i Manolo Morán.

MINERALES DE ESPAÑA

Fecha de emisión: 7 de Febrero de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Formato: 28,8 x 40,9 mm. Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 30 y 60 pesetas. Efectos en pliego: 50 efectos.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tirada: 5 millones de cada valor.

Aquesta emissió està dedicada al Museo de Mineralogía y de la Industria, situat a El Entrego.
 - El segell de 30 pessetes reproduceix una llàntia de seguretat que s'exhibeix en l'esmentat museu, tenint com a fons una galeria de la mina.
 - El segell de 60 pessetes mostra una peça de fluorita àmbar, procedent de la mina de la Moscona, en Solís (Astúries).

AEROGRAMA '96

Fecha de emisión: 21 de Febrero de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Offset policolor.
 Formato del aerograma plegado: 167 x 93 mm.
 Formato del aerograma sin plegar: 292 x 167 x 197 mm.
 Formato del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 70 pesetas.
 Papel: Lito azul. Tirada: Ilimitada.

El motiu central de l'aerograma reproduceix la imatge de la patent del primer autogir dissenyat per Juan de la Cierva y Codorniu. El segell d'aquest aerograma reproduceix el logotip conjunt de "Espamer '96" i "Aviación y Espacio".

DIA DEL SELLO

Fecha de emisión: 8 de Marzo de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Calcografía.
 Formato: 40,9 x 28,8 mm.
 Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 60 pesetas.
 Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente.
 Tirada: Ilimitada.
 Efectos en pliego: 50 efectos.

Aquesta emissió commemora el 150 aniversari de la línia telegràfica òptica Madrid-Irún, que va entrar en funcionament el dia 2 d'octubre de 1846 segons el sistema projectat per D. José María Mathé Aragua, Coronel de l'Estat Major.
 El segell recull la figura de D. José María Mathé Aragua, un model de la màquina de transmetre per ell inventada i una torre de telègraf òptic.

BARCELONA, POSA'T GUAPA

Fecha de emisión: 22 de Marzo de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Formato del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Dentado: 13 3/4. Valor postal: 30 pesetas.
 Efectos en pliego: 50.
 Papel: Estucado engomado y fosforescente.
 Tirada: 5 millones.

La campanya "Barcelona, posa't guapa" iniciada a finals de 1985 per l'Ajuntament de Barcelona, ha comptat amb el suport de ciutadans, comerços i associacions per millorar el paisatge urbà en l'aspecte arquitectònic i en qüestions mediambientals. El segell reproduceix un dels logotips utilitzats en aquesta campanya.

RACÓ POÈTIC

És mitjanit.
 No puc dormir
 i estic neguitosa.
 Agafó un llapis
 per escriure
 però...
 Els meus pensaments
 no són clars...
 No valdria més callar?
 o, només pensar?
 Però, de vegades
 sóc verbosa
 fins i tot d'alguna
 paraula estúpida.
 ¡Quin fred tinc!
 una brisa gelada
 em cobreix tot el cos
 ¿i Què és això?!
 Una ombra lluminosa
 que no conec
 i li ve fins a mi!!
 ¿Qui ets?

Cati

FAUNA ESPAÑOLA EN PELIGRO DE EXTINCIÓN

Fecha de emisión: 27 de Marzo de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 30 pesetas.
 Papel: Estucado engomado, mate y fosforescente.
 Tirada: Ilimitada. Efectos en pliego: 50.

El segell emés del tema "Fauna española en peligro de extinción" està dedicat a l'ós del Cantàbric com exemplar en perill d'extinció, del que es considera existeixen uns 80 exemplars.
 La fundació "Oso de Asturias", de la que es reproduceix el logotip en el segell, ha col·laborat activament en aquesta emissió.

Mots armoniosos,
 mots silenciosos
 que desvetllen
 l'amargura dels sentiments.
 Que cremeu
 els sorollosos pensaments.
 Clares ments del silenci...
 Parleu!
 Desvetlleu!
 Lluiteu!
 Per tal que el mot
 sigui... Crit...

Cati

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
 DE LA
 DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte Vericat
 Josep Lluís Cabañas Vidal
 Joan J. Roca Labernia
 Núria Ausensi Estellé
 Josep A. Lázaro Puente
 Isabel Bobes Castell
 Mª Cinta Caballer Meseguer

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
 - Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
 - L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA.
 C.I.F. G - 43103332
 Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
 Tel. 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
 D.L.: T. 1227 - 1982

Imprimeix: gràfiques montsià

C/ Migdia, 9 - Tel./Fax (977) 57 31 60
 43550 ULLDECONA (Tarragona)